

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către inculpatul Balcan Ion, avocatul Eugeniu Nichifor în numele inculpatului Rotaru Chiril și avocatul Durnea Andrei în numele inculpatului Botnaru Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Rotaru Chiril Gheorghe, născut la 22 ianuarie 1994, originar din Ucraina, domiciliat în s. Logănești, r-l Hîncești;

Balcan Ion Iacob, născut la 20 ianuarie 1994, originar și domiciliat în s. Cărpineni, r-l Hîncești;

Carabeț Gheorghe Gheorghe, născut la 25 iulie 1994, originar și domiciliat în s. Logănești, r-l Hîncești;

Botnaru Dumitru Victor, născut la 21 noiembrie 1993, originar și domiciliat în s. Stolniceni, r-l Hîncești.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.07.2015 – 10.08.2015;

2. instanța de apel: 22.09.2015 – 17.12.2015;

3. instanța de recurs: 10.03.2016 – 20.04.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 10 august 2015 **Rotaru Chiril, Balcan Ion, Carabeț Gheorghe, Botnaru Dumitru** au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal și fiecăruia fiindu-le stabilită cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pdepsei aplicate inculpaților, pe un termen de probă de 4 ani, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, Rotaru Chiril, Balcan Ion, Carabeț Gheorghe și Botnaru Dumitru la data de 01 mai 2015, în jurul orei 02:30 min., avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei

persoane, împreună și prin înțelegere prealabilă au pătruns pe teritoriul stînei, situate dintre satele Cărpineni și Voinescu, r-l Hîncești, unde acționînd coordonat, l-au atacat pe ciobanul stînei Ciugureanu Igor Ion, aplicînd față de acesta violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin multiple lovituri cu mîinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 147D din 07.05.2015, vătămări corporale medii. Ulterior, l-au imobilizat, legîndu-i mîinile, picioarele și acoperindu-i gura cu o materie, în mod deschis au sustras de pe teritoriul stînei 13 miei, la preț de 700 lei fiecare și un telefon mobil de model "Nokia 112", la preț de 800 lei, astfel, cauzîndu-i părții vătămăte o daună în proporții considerabile în sumă totală de 9900 lei.

Acțiunile lui Rotaru Chiril, Balcan Ion, Carabeț Gheorghe și Botnaru Dumitru au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, după indicii calificativi - *tîlhăria, adică, atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvîrșit de două și mai multe persoane, prin pătrunderea în alt loc pentru depozitare, cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Hîncești, Alexandru Musteață, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații Rotaru Chiril, Balcan Ion, Carabeț Gheorghe și Botnaru Dumitru să fie recunoscuți vinovați de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei a cîte 6 ani închisoare fiecăruia, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În argumentarea apelului declarat procurorul a indicat următoarele:

- instanța de judecată la pronunțarea sentinței în privința inculpaților, nu a individualizat în mod echitabil pedeapsa aplicată acestora, ignorînd criteriile prevăzute de art. 75 Cod penal. Astfel, pedeapsa aplicată inculpaților nu și-a atins scopul stipulat în art. 61 Cod penal și anume, de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane;

- sentința nominalizată este ilegală sub aspectul blîndeței pedepsei aplicate în partea ce ține de aplicarea art. 79 Cod penal, sub limita minimă a sancțiunii prevăzute de legea penală pentru infracțiunea respectivă, totodată, aplicarea neîntemeiată a prevederilor art. 90 Cod penal;

- instanța de fond la stabilirea măsurii de pedeapsă nu a ținut cont de faptul că, inculpații au săvîrșit o infracțiune care conform art. 16 Cod penal, este atribuită în categoria celor grave și se pepelesc cu închisoare de la 8 la 10 ani. Reieșind din cele expuse, a considerat eronată invocarea de către instanța de judecată a unor circumstanțe excepționale care au stat la baza aplicării prevederilor art. 79 Cod penal și implicit aplicarea ulterioară a prevederilor art. 90 Cod penal cum ar fi, recunoaștere vinovăției de către inculpat, căința sinceră, lipsa prențiilor, vîrsta tînăra a inculpaților;

- a indicat că instanța de judecată a ignorat recomandările explicative expuse în Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, care la pct. 12 stipulează că: „în conformitate cu art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blînde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luînd în considerare

numai personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia pînă la săvîrșirea infracțiunii, în timpul și după săvîrșirea infracțiunii.” A considerat că în privința inculpaților nu au fost stabilite circumstanțe care am putea atribui la categoria celor excepționale.

Cît privește condamnarea inculpaților cu aplicarea art. 90 Cod penal, a considerat sentința prea blîndă din considerentul că pedeapsa aplicată inculpaților nu va atinge scopul de reeducare a acestora, a fost pusă în pericol viața și sănătatea părții vătămate, comportamentul social-periculos al inculpaților, modalitatea de operare și comitere în grup a infracțiunii grave. Prin aplicarea pedepsei cu executarea reală urmează a fi restabilită echitatea socială și în special prevenirea săvîrșirii unor noi infracțiuni din partea inculpaților cît și a altor membri ai societății;

- la stabilirea pedepsei cu închisoarea instanța a omis să indice conform art. 72 Cod penal, categoria penitenciarului în care inculpații ar urma să execute pedeapsa cu închisoarea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Hîncești, Alexandru Musteață, în partea aplicării pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Rotaru Chiril, Balcan Ion, Carabeț Gheorghe și Botnaru Dumitru au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal și numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 4 luni fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, verificînd toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpaților Rotaru Chiril, Balcan Ion, Carabeț Gheorghe și Botnaru Dumitru în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal.

Însă, prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 79 și 90 Cod penal, aplicînd pedeapsa greșit individualizată în raport cu prevederile legii penale care reglementează pedeapsa, scopul acesteia și individualizarea ei.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că a fost pusă în pericol viața și sănătatea părții vătămate, comportamentul social-periculos al inculpaților, modalitatea de operare și comitere în grup a infracțiunii grave, eronat invocînd în calitate de circumstanțe excepționale recunoașterea vinovăției de către inculpați, căința sinceră, lipsa pretențiilor cît și vîrsta tînă a inculpaților, cicumstanțe care urmează a fi apreciate ca atenuante.

Totodată, instanța de apel luînd în considerație circumstanțele cauzei, ținînd cont de gravitatea și consecințele infracțiunii săvîrșite, care potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, a aplicat pedeapsa cu închisoare fără suspendarea condiționată a executării pedepsei, or, potrivit dispozițiilor alin. (1) art. 90 Cod penal, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe o anumită durată, dacă sunt întrunite condițiile: pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție, este stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani.

Luînd în considerare prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea condamnatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate - precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovaților, instanța de apel a ajuns la concluzia că este rațional și oportun ca inculpaților Rotaru Chirii, Balcan Ion, Carabeț Gheorghe și Botnaru Dumitru să le fie stabilită pedeapsa prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, în coroborare prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 4 luni fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

Inculpatul Iacob Ion, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, invocînd că instanța de apel neîntemeiat i-a aplicat o pedeapsă prea aspră, iar luînd în considerare circumstanțele cauzei corectarea sa este posibilă și în condiții de libertate.

Avocatul Eugeniu Nichifor în numele inculpatului Rotaru Chiril, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, invocînd că prima instanță corect a individualizat și a aplicat pedepsele față de inculpați.

Avocatul Durnea Andrei în numele inculpatului Botnaru Dumitru, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, invocînd că pedeapsa aplicată este una prea aspră deoarece inculpatul D. Botnaru și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, conlucrînd cu organul de urmărire penală necondiționat, se căiește sincer de cele comise, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru ceea ce vorbește că acesta duce un mod de viață sănătos și nu există alte riscuri de comiterea altor fapte prejudiciabile.

6. Referință pe marginea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Iacob Ion, avocatul Eugeniu Nichifor în numele inculpatului Rotaru Chiril și avocatul Durnea Andrei în numele inculpatului Botnaru Dumitru, a depus procurorul prin care solicită a declara inadmisibile recursurile, deoarece instanța de apel în decizia sa și-a argumentat suficient soluția, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide, că recursurile ordinare declarate de către avocatul Nichifor Eugeniu în numele inculpatului Rotaru Chiril și avocatul Durnea Andrei în numele inculpatului Botnaru Dumitru sunt inadmisibile ca fiind declarate peste termen, iar recursul declarat de către inculpatul Balcan Ion ca fiind vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen sau recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod

de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

7.1. Referitor la recursurile ordinare declarate de către avocatul Nichifor Eugeniu în numele inculpatului Rotaru Chiril și avocatul Durnea Andrei în numele inculpatului Botnaru Dumitru:

Conform materialelor dosarului, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 17 decembrie 2015 în prezența inculpaților Rotaru Chiril, Botnaru Dumitru și avocatul acestuia Durnea Andrei, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 120-123) fiind înștiințați despre pronunțarea integrală a deciziei la data de 14 ianuarie 2016 (f.d. 123). Deși, ultimii nu s-au prezentat la pronunțarea integrală a deciziei, copia deciziei motivate le-a fost expediată la data de 14 ianuarie 2016, confirmat prin avizului de expediere anexat la materialele dosarului (f.d. 133).

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursurile declarate de către avocatul Nichifor Eugeniu în numele inculpatului Rotaru Chiril la data de 17.03.2016 (f.d. 146); 20.04.2016 (f.d. 153-156) și avocatul Durnea Andrei în numele inculpatului Botnaru Dumitru la data de 19.04.2016 (f.d. 151-152) depășesc în mod evident termenul limită de declarare a recursului ordinar, care a expirat la data de 15 februarie 2016.

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 zile de contestare cu recurs a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat, deoarece recursurile avocatului Nichifor Eugeniu în numele inculpatului Rotaru Chiril și avocatului Durnea Andrei în numele inculpatului Botnaru Dumitru au fost declarate cu mult peste termenul de 30 de zile de declarare a recursului ordinar.

Mai mult ca atât, recurenții nu au adus motive întemeiate prin care să solicite repunerea în termen a recursului ordinar declarat la 17 martie 2016; 19 aprilie 2016 și 20 aprilie 2016.

Astfel, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv.

7.2. Referitor la recursul ordinar declarat de către inculpatul Balcan Ion:

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temei pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept

comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs menționează, prevederile la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punctul de vedere al prezentei erori de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului dar critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerînd-o prea aspră, solicitînd aplicarea unei pedepse mai blînde, cu aplicarea art. 78, 79 și 90 Cod penal.

După cum s-a menționat mai sus, Colegiul penal consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 76, 78 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvîrșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

Deasemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvîrșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvîrșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Circumstanțele la care face referire recurentul referitor la faptul că pe perioada efectuării urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de judecată a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut vina și se căiește de cele întîmplate, este anterior nejudecat, a recuperat integral prejudiciul material și moral cauzat părții vătămate, din care fapt a fost iertat de partea vătămată și se caracterizează satisfăcător

la locul de trai, Colegiul le apreciază ca împrejurări obișnuite, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și prin urmare nu pot fi considerate ca fiind excepționale, ele atribuindu-se la circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal și respectiv la date ce caracterizează personalitatea inculpatului, și care au fost reținute în principiu de instanța de apel.

Prin urmare, dacă în cauză sunt prezente circumstanțe atenuante, prevăzute de art. 76 Cod penal, în coroborare cu prevederile art. 78 alin. (1)-(2) Cod penal, pedeapsa poate fi coborâtă pînă la limita minimă prevăzută pentru pedeapsa stabilită de sancțiunea normei Părții Speciale a Codului penal.

Astfel, instanța de apel, reieșind din cumulul circumstanțelor menționate în coroborare cu prevederile art. 10 Cod penal și alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, rațional și oportun a aplicat inculpaților o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 4 luni fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, astfel încadrîndu-se în limitele legale ale acesteia. În asemenea cazuri, nu este necesar să se facă trimitere și la prevederile art. 79 Cod penal, deoarece limita minimă de pedeapsă s-a stabilit potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod penal, iar aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, este imposibilă, după cum sa menționat supra.

Din aceste considerente se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referință de către recurent, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Nichifor Eugeniu în numele inculpatului Rotaru Chiril și avocatul Durnea Andrei în numele inculpatului Botnaru Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, în cauză penală în privința lui Rotaru Chiril Gheorghe, Balcan Ion Iacob, Carabeț Gheorghe Gheorghe și Botnaru Dumitru Victor, ca fiind declarate peste termen.

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către inculpatul Balcan Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, în cauză penală în privința lui Rotaru Chiril Gheorghe, Balcan Ion Iacob, Carabeț Gheorghe Gheorghe și Botnaru Dumitru Victor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **17 mai 2016.**

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana